

korzysta podatnik w swoim przedsiębiorstwie” nie obejmuje pojazdów, które przedsiębiorstwo leasingowe nabywa, tak jak w postępowaniu przed sądem krajowym, w celu oddania ich w leasing, a następnie sprzedaży po zakończeniu umów leasingu, jeżeli sprzedaż pojazdów po zakończeniu tych umów stanowi integralną część zwykłej działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-196/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka konkurencji — Koncentracje — Niewykonanie zobowiązań nałożonych przez Komisję — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie art. 2 decyzji Komisji z dnia 26 września 2006 r. [sprawa COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 wersja ostateczna] i art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r. [sprawa COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 7039 wersja ostateczna].

Sentencja

1) Nie uchylając w wyznaczonych terminach:

— warunków 1-6, 8 i 17 nałożonych na mocy decyzji krajowej komisji ds. energetyki, które zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym na podstawie art. 1 decyzji Komisji z dnia 26 września 2006 r. [sprawa COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 wersja ostateczna] i

— warunków 1, 10, 11 i 15 ze zmianami, nałożonych na mocy decyzji ministra przemysłu, turystyki i handlu, które zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym na podstawie art. 1 decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r. [sprawa COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 7039 wersja ostateczna],

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 2 każdej z tych decyzji.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-340/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/73/WE — Równe traktowanie mężczyzn i kobiet — Dostęp do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego — Warunki pracy — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 107/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 269, str. 15).

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 2 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 22 stycznia 2008 r. — Athanasios Vatsouras przeciwko Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Sprawa C-22/08)

(2008/C 107/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Athanasios Vatsouras

Strona pozwana: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (¹) jest zgodny z art. 12 w związku z art. 39 WE?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1, czy art. 12 w związku z art. 39 WE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza pobieranie pomocy społecznej przez obywateli Unii, jeżeli przekroczony został maksymalny okres pobytu dopuszczalny zgodnie z art. 6 dyrektywy 2004/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. i również zgodnie z innymi przepisami nie przysługuje prawo pobytu?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1, czy art. 12 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajo-

wemu, które pozbawia obywateli państwa członkowskiego UE nawet świadczeń z zakresu pomocy społecznej, które są przyznawane nielegalnym imigrantom?

(¹) Dz.U. L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 22 stycznia 2008 r. — Josif Koupatantze przeciwko Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Sprawa C-23/08)

(2008/C 107/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josif Koupatantze

Strona pozwana: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (¹) jest zgodny z art. 12 w związku z art. 39 WE?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1, czy art. 12 w związku z art. 39 WE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza pobieranie pomocy społecznej przez obywateli Unii, jeżeli przekroczony został maksymalny okres pobytu dopuszczalny zgodnie z art. 6 dyrektywy 2004/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. i również zgodnie z innymi przepisami nie przysługuje prawo pobytu?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1, czy art. 12 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozbawia obywateli państwa członkowskiego UE nawet świadczeń z zakresu pomocy społecznej, które są przyznawane nielegalnym imigrantom?

(¹) Dz.U. L 158, s. 77.